

ikke vilde være saa vanskeligt at faa rettet en lille Smule paa dette Forhold, naar der, som jeg haaber, fra de forskellige Sider vises god Villie dertil. Det vilde vel kunne gøres ved at ændre denne Udgiftskonto lidt. Jeg kunde ogsaa tænke mig at gaa en anden Vej for at bøde noget paa Forholdene. Saa vidt jeg kan skønne, oppebæres de Befordringsgodtgørelser, der udbetales Skovriderne, hvis Assisterter disse Mænd jo er, helt og holdent af Skovriderne, og jeg synes, der var nogen Rimelighed i at undersøge, om det ogsaa er disse selv, som udfører alle Rejser, eller om ikke Forstasserterne udfører en hel Del af dem, saa der var Grund til at dele det paagældende Beløb. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at være mig behjælpelig med at faa denne Sag undersøgt, og jeg synes egentlig, det var en smuk Opgave for det nye Skovdirektorat, vi har faaet, at bringe en mere rimelig Ordning af dette Forhold til Veje.

Det andet Punkt, jeg gerne vilde berøre, er ikke en pekuniær, en finansiel Sag, men, om jeg saa maa sige, en mellemfolkelig. Jeg har undersøgt de Navne, der staar paa vore Statsbanebilletter til Tyskland, og det viser sig, at disse Billetter er trykte med dobbelt Tekst, saaledes at f. Eks. en Billet til Haderslev har en Paategning om, at den gælder til Byen Haderslev, og nedenunder staar der saa i Parentes „Hadersleben“, en Billet til Skærbæk har ligeledes en Parentes: „Scherrebeck“ og en til Tønder en Parentes, hvori der staar „Tondern“. Der er i og for sig ikke noget at sige til, at de danske Statsbanebilletter saaledes indeholder en dobbelt Tekst med Angivelse af Navnene, som vi staver dem paa Dansk, og saaledes som de officielt staves i Tyskland — saa snart man for øvrigt er naaet saa langt ned i Tyskland som til Hamborg, bruges kun den tyske Tekst: „Hamburg“ — hvis Forholdet var det, at den tyske Statsbanedirektion gjorde Gengæld overfor de danske Navne, men jeg skulde tage meget fejl, om ikke den skriver de danske Stationsnavne, saaledes som de staves paa Tysk, altsaa f. Eks. blot skriver „Kopenhagen“ uden nogen Parentes, der angiver, hvordan den danske Stavemaade er, og „Friederichshafen“, ligeledes uden nogen Parentes. Det forekommer mig, det vilde være rigtigere, om der fandt en Forhandling Sted mellem de to Statsbanedirektioner, der kunde føre til, at man anvendte en ensartet Fremgangsmaade. Jeg synes, den danske Statsbanedirektion

maatte kunne faa Ligelighed indført. Det er nok muligt, at disse Forhandlinger kunde støde paa Vanskeligheder, og man kan jo sige, at det drejer sig om Smaating; men, mine Herrer, jeg tror dog alligevel, det er en lille Ting, som har nogen Betydning, og Grunden til, at jeg er bleven mere opmærksom paa den, er, at man i den sidste Tid har lagt Mærke til ejendommelige Udslag af en lignende Trafik. Det er ikke lang Tid siden, at jeg saa fremhævet et Eksempel, for hvis Paa-lidelighed jeg ganske vist ikke selv tør garantere, men, som jeg dog næsten ikke kan tænke mig skulde være urigtigt. Sagen drejede sig om en Pakke fra Als, som havde Adresse: „Overretssagfører N. N., Skindergade, København“. Det vilde jo være en god Adresse at besørge Pakken efter, naar den kom til København; men den oprindelige Adresse var overstreget, og i Stedet var sat: „Obergerichtsanwalt N. N., Fellstrasse, Kopenhagen“. Det forekommer mig dog at være en lille Streg længere ud end nødvendigt. Ganske vist tror jeg, at det danske Postvæsen ogsaa kan saa meget Tysk, at det vil kunne finde „Fellstrasse, Kopenhagen“, men en saadan Omdannelse af vore danske Stednavne og Gadenavne synes mig dog at være mindre heldig, og den tyder jo paa, at der er Plan i Fremgangsmaaden. Omvendt har jeg i „Hejmdal“ set omtalt, at et Brev kom her fra Danmark — det var vistnok fra Ringsted — blev sendt til Feldsted pr. Aabenraa, men dette Brev kom tilbage til Afsenderen med Paategningen: „Zurück. Unbekannt“. Jeg gaar ud fra, at det ikke var, fordi Adressaten var ubekendt i Feldsted pr. Aabenraa, men at Grunden til, at Postvæsenet ikke havde besørget Brevet, var den, at Stednavnet var skrevet paa Dansk. Det forekommer mig imidlertid, at det er Postvæsenets Opgave — jeg tror ogsaa, at det danske Postvæsen opfatter sin Stilling saaledes — at besørge Postsagerne, naar de har en tydelig Adresse, og jeg mener derfor, at der her vistnok er Grund til at indlede Forhandlinger — det maatte vel blive Generaldirektoratet for Postvæsenet, der skulde indlede disse, jeg ved det i øvrigt ikke rigtigt —, for at vi dog kan beskyttes lidt mod den Slags Ting. Det naturlige vilde være, at man i hvert Land skrev Navnene paa en tydelig Maade — saadan som man staver dem der, og at Sagerne saa blev ekspederet efter den Adresse. Jeg vilde gerne henstille denne Sag til rette vedkommendes Overvejelse.